

De modstaaende Anskuelser ere nu mødtes ved Tingenes Arbejde, som det gaar, naar man skal have noget ud af en Forhandling saaledes, at vi faa Lovforslaget gennemført, samtidig med at vi vedtage Nedsættelsen af et Udvalg. Jeg tror, at denne Ordning i Virkeligheden er til Held for Folkekirken og derved ogsaa for det danske Folk. Jeg tror, at man kirke ligt set kan være glad ved, at Anskuelserne her ere mødtes.

At det er Anskuelserne, der her ere mødtes, behøver jeg vel neppe at forsikre, og at der ikke foreligger en politisk Handel — det troede jeg var selvfølgeligt. Det kan gerne være, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) i Virkeligheden har gjort os alle en Tjeneste ved sin Forespørgsel, det skal jeg ikke benægte, skønt den kom mig lidt uventet. Men det er sikkert nok, at det, der her foreligger, foreligger som Resultatet af Folks fri Overvejelser, baade paa den ene og den anden Side. Og angaaende Fuldmægtigen — naar jeg endelig skal tilbage til ham — maa jeg gentage, at hans sene Udnævnelse alene er begrundet i Spørgsmaalet om Overfængselsinspektørposten. Det ærede Medlem synes maaske, at det er noget mærkeligt, at jeg kunde have Tvivl i saa Henseende, men den har jeg nu haft, og jeg har om den Sag raadført mig ogsaa med Fuldmægtigens Fader, for at faa det klart, hvorvidt Forretningerne ved Fængselsvæsenet vare saadanne, at de passende kunde lægges paa en Fuldmægtig i Kultusministeriet. Det ærede Medlem maa nemlig huske paa, at Fuldmægtigstillingen er en ganske anderledes fast Plads end Assistentstillingen i et Ministerium. Naa, det nytter ikke at tale videre om den Ting. Jeg har nu sagt, hvad der kan være at sige herom, og det faar saa blive derved.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) sagde, at han var mod disse Forslag, fordi de gave Menighedsraadene for lidt Indflydelse. Det kan man jo nok sige. Jeg kunde ogsaa ønske, at de havde faaet mere Indflydelse. Men naar man sammenligner den nuværende Tilstand med den Indflydelse, de ville faa, tror jeg, man maa indrømme, at vi virkelig have gjort et godt Skridt fremad, og at der virkelig ved denne Lov gives Menighedernes Medlemmer en Indflydelse, som de hidtil ikke have haft. Derfor maa det, synes det mig, være meget betænkeligt for dem, som ønske at komme frem paa dette Omraade, at modsætte sig det her

foreliggende Forslag. Det ærede Medlem talte om, at der førtes for stærk en Kontrol med Vælgernes Livsførelse ved Valgretsbestemmelsen i § 4, og det blev der ogsaa talt om forleden. Jeg ser ikke, at der kan føres nogen Kontrol, som kan genere nogen. Her tales om, hvad der bevislig skal foreligge. Det er det samme, som vedtoges i Fjor ved Alderdomsforsørgelsesloven, hvor det ogsaa er henstillet til administrativ Afgørelse, om vedkommende har den borgerlige Hæderlighed, der kræves. Den store Frygt for, at Bestemmelsen skulde føre til noget lignende som de middelalderlige Inkvisitionsdomstole, er en meget overdreven Frygt, og den vil svinde som Dug for Solen, naar Lovforslaget føres ud i Livet. Imidlertid er dette noget, som jeg naturligvis ikke kan bevise. Saa længe Gisninger, Paa stande og Udtalelser staa mod hverandre, kan jeg sætte min Tro mod det ærede Medlems Tro, og saa komme vi ikke længere. Ikke heller tror jeg, at disse Love ville drive Folk fra Kirken. Jeg tror snarere, at de ville have den Virkning, at de Folk, som ere Medlemmer af Folkekirken, og som hidtil have haft den kær, men som have haft Vanskelighed med at forlige sig med alt det For mynderskab, der var i den, ville rejse Hovedet i Tro paa, at Folkekirken nu vil komme til at staa mere selvstændigt over for Staten end hidtil, og at den derfor vil blive et bedre Hjem for dem end hidtil.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) talte om de militæres Sogneforhold, og jeg indrømmede allerede forleden Dag, at der her var Vanskeligheder. Det ligger imidlertid ikke i disse Love, men i selve den Stilling, de militære have. Det er et Forhold, jeg ogsaa har talt med Krigsministeren om, og som jeg er overbevist om vil komme til Overvejelse og navnlig fortjener Krigsministerens Overvejelse. Han vil ogsaa gerne undersøge, om der kan rettes noget ved disse Vanskeligheder, og naturligvis ogsaa gerne benytte de Udtalelser, der ere faldne dels i Forgaars og dels i Dag som Anledning dertil.

Med disse Ord skal jeg takke for den Modtagelse, Lovforslagene have faaet her i Folketinget. Jeg tror, vi kunne gensidig ønske hinanden til Lykke med Resultatet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.